

Public Administration within the Sufficiency Economy

Wolfgang Drechsler*

Abstract

Sufficiency Economy, sometimes also called Sufficiency Economy Philosophy, is an alternative socio-economic, Thai development concept conceived by HM King Bhumibol Adulyadej (Rama IX). As it is such an overarching concept, what do the respective assumptions mean for the shape of Public Administration (PA)? This essay tries to answer this question, first, via an investigation of what Sufficiency Economy really is. On this basis, the characteristics of PA within the Sufficiency Economy will be explored; these are then placed in the context of global-Western PA in order to see to which contemporary PA paradigm it would fit.

Keywords: Sufficiency economy, Buddhist economics, Buddhist public administration, Thai public administration, public service motivation, Weberian public administration, neo-Weberian state, New Public Management

* The Chair of Governance, Ragnar Nurkse School of Innovation and Governance, Vice Dean for International Relations, Faculty of Social Sciences, Tallinn University of Technology, Estonia.
E-mail: wolfgang.j.m.drechsler@gmail.com; wolfgang.drechsler@ttu.ee

รัฐประศาสนศาสตร์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

Wolfgang Drechsler*

บทคัดย่อ

เศรษฐกิจพอเพียงหรือบางครั้งเรียกว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยเป็นแนวคิดที่ครอบคลุมฐานคติที่มีนัยสำคัญสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์อย่างกว้างขวาง คำถามก็คือ ฐานคติดังกล่าวมีนัยที่สำคัญอะไรบ้าง สำหรับรูปแบบและเอกลักษณ์ของรัฐประศาสนศาสตร์ บทความนี้จึงเป็นความพยายามที่จะตอบคำถามนี้ โดยประการแรกจะเป็นการพิจารณาว่าเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร แล้วจึงจะเป็นการพิจารณาว่าลักษณะของรัฐประศาสนศาสตร์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะเป็นอย่างไร ท้ายสุดจึงจะเป็นการพิจารณาว่าลักษณะของรัฐประศาสนศาสตร์ดังกล่าว ภายใต้บริบทของรัฐประศาสนศาสตร์ตะวันตก จะตรงหรือสอดคล้องกับกระบวนทัศน์ใดของตะวันตกปัจจุบัน

คำสำคัญ: เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ รัฐประศาสนศาสตร์เชิงพุทธ รัฐประศาสนศาสตร์ของไทย แรงจูงใจในการบริการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์แนวเวบเบอร์ รัฐประศาสนศาสตร์แนวเวบเบอร์สมัยใหม่ การจัดการภาครัฐแนวใหม่

* สาขาวิชาการกำกับดูแล Ragnar Nurkse School of Innovation and Governance, รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

คณะสังคมศาสตร์ Tallinn University of Technology, เอสโตเนีย

อีเมล: wolfgang.j.m.drechsler@gmail.com; wolfgang.drechsler@ttu.ee

The Implementation and Distribution of Tax Expenditures: A Case Study of Retirement Saving Incentives in Thailand

Chatpong Watanajiraj*

Abstract

Tax incentives can be perceived as a policy tool to encourage targeted citizens to exhibit desired behavior in exchange for the benefits of tax reduction. Such practice, commonly referred to as tax expenditure, costs the government in terms of forgone tax revenue. The research suggests that tax expenditure policy should be used with caution. Since the policy is not attractive to non-taxpayers, implementation may be derailed if the proportion of taxpayers is too small compared with the target. Using the private sector relieves the government from administrative tasks. However, policymakers should be aware that the private sector may not always commit itself to policy objectives. The targeted citizens may be discouraged from joining the program if they have insufficient savings or prefer other tax-privileged programs. In addition, tax benefits are claimed mainly by high-income groups owing to the nature of the progressive tax system, rather than to differences in saving capability.

Keywords: Tax expenditures, policy implementation, retirement savings

* Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: chatpong.w@gmail.com

การดำเนินนโยบายและการกระจายประโยชน์ของรายจ่ายภาษี: กรณีศึกษาจากมาตรการจูงใจสำหรับการออมเพื่อเกษียณในประเทศไทย

ฉัตรพงศ์ วัฒนจิรัฎฐ์*

บทคัดย่อ

งานวิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินนโยบายรายจ่ายภาษี (tax expenditure policy) โดยใช้แบบแผนการออมเพื่อเกษียณในประเทศไทยเป็นกรณีศึกษา นโยบายที่นำมาวิเคราะห์นี้มีลักษณะสำคัญคือ การจูงใจให้เกิดพฤติกรรมการออมด้วยกลไกลดหย่อนภาษี การมีสถาบันการเงินภาคเอกชนเป็นผู้ผลักดันนโยบาย และรวมทั้งการให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินนโยบายจะล้มเหลวหากกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากไม่ได้เป็นผู้เสียภาษี หรือหากผู้กำหนดนโยบายขาดความเข้าใจว่า ใครคือกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ภาคเอกชนมีส่วนช่วยผลักดันนโยบายเนื่องจากได้ประโยชน์ทางธุรกิจ และผู้กำหนดนโยบายยังได้ประโยชน์จากทรัพยากรเงินทุน ทักษะ และเครือข่ายสาขาของภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม องค์กรเหล่านี้ขาดความทุ่มเทเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนโยบายเพราะให้ความสำคัญกับผลทางธุรกิจเป็นหลัก ส่วนประชาชนกลุ่มเป้าหมายอาจมองข้ามสิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากไม่มีเงินออมเพียงพอหรือให้ความสำคัญกับมาตรการลดหย่อนภาษีรายการอื่นมากกว่า ส่วนในเรื่องการศึกษาการกระจายประโยชน์นั้น พบว่ากลุ่มผู้มีรายได้สูงจะได้รับประโยชน์ทางภาษีมากกว่ากลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ เป็นผลจากฐานภาษีในระดับสูงช่วยให้ลดภาษีได้มาก

คำสำคัญ: รายจ่ายภาษี การนำนโยบายไปปฏิบัติ การออมเพื่อเกษียณ

* คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: chatpong.w@gmail.com

การให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบของข้าราชการ ในหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย*

จักรีพร เสมอใจ**

จันทร์านุช มหากาญจนะ***

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและศึกษากลไกที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้ในการปรับตัวเพื่อสร้างสมดุลของความสามารถในการตรวจสอบทั้ง 4 ประเภท ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการตรวจสอบโดยกลไกสายบังคับบัญชา (bureaucratic accountability) ความสามารถในการตรวจสอบผ่านทางกลไกของกฎหมาย (legal accountability) ความสามารถในการตรวจสอบผ่านทางความเป็นวิชาชีพ (professional accountability) และความสามารถในการตรวจสอบทางการเมือง (political accountability) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบผ่านทางความเป็นวิชาชีพมากที่สุด แต่อาจมีความเข้าใจความหมายที่ไม่มีความชัดเจนมากนัก และเมื่อทำการวิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรคือ 1) ตำแหน่ง 2) ประเภทของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด 3) ลักษณะหน่วยงานที่สังกัดตอนเริ่มบรรจุเป็นข้าราชการ และ 4) ความเป็นภูมิลำเนาของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงาน ที่มีผลต่อระดับการให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบ ด้วยค่า Independent-Samples t-Test พบว่าตัวแปรความเป็นภูมิลำเนาของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงาน มีผลต่อความแตกต่างของระดับการให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบ โดยข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในภูมิลำเนาของตนเองจะให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบเกือบทุกประเภทสูงกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้ปฏิบัติงานอยู่ในภูมิลำเนาของตนเอง ยกเว้นแต่เพียงในส่วนของการให้ความสำคัญต่อความสามารถในการตรวจสอบผ่านทางสายบังคับบัญชา (bureaucratic accountability) ที่ทั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในภูมิลำเนาของตนเองและไม่ได้ปฏิบัติงานในภูมิลำเนาตนเองจะให้ความสำคัญในระดับที่ใกล้เคียงกัน

คำสำคัญ: ความสามารถในการตรวจสอบ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์

** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: jukkripor.samerjai@gmail.com

*** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: chandranuj@hotmail.com

Attitudes toward Accountability among Officials in Thai Local Government*

Jukkriporn Samerjai**

Chandra Mahakanjana***

Abstract

This study aims to investigate local officials' attitudes toward four different types of accountability; bureaucratic, legal, professional, and political. The study found that local officials pay relatively more attention to professional accountability than the other three types. When taking four independent variables into account (positions, types of local government, status when started their careers, and location of workplace), we found that location of workplace has a significant impact on different levels of attention toward different types of accountability. Officials who work in local governments located within their hometown tend to pay more attention toward legal, professional, and political accountabilities than those officials who work in local governments outside their hometown. This study also investigates the current environment local officials face and the mechanisms local officials utilize in order to cope with that environment. Local officials must follow bureaucratic processes and follow rules and regulations imposed by central and regional governments. They also must work in harmony with local executives (who tend to pay more attention to political accountability) because their careers currently depend so much on local executives. We found that, relative to the past, local officials tend to work more closely with local constituencies and also adopt open-minded approaches towards fieldwork and activities with local people in order to shield themselves and gain credit from local executives. Local officials also tend to build relationships with local officials both within and outside their governments in order to gain more cooperation and support.

Keywords: Accountability, local official, local executive, local administrative organization

* This article is a part of a Master's degree thesis, Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration.

** Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).
E-mail: jukkriporn.samerjai@gmail.com

*** Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).
E-mail: chandranuj@hotmail.com

การประยุกต์ทฤษฎีแผนงานเพื่อประเมินแนวทางการกำหนดและ ประเมินผลแผนงานและโครงการตามพระราชบัญญัติสภาองค์กร ชุมชน พ.ศ.2551*

ว่าที่ร้อยตรี อนันต์ สิทธิวัฒนานนท์**

บทคัดย่อ

จากการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแผนงานของ Rossi, Freeman และ Lipsey (1999) ในการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.2551 (พระราชบัญญัติฯ) พบว่าเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฯ ประกอบด้วย เนื้อหาสาระตามทฤษฎีกระบวนการและเนื้อหาสาระตามทฤษฎีผลกระทบ โดยเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฯ ตามทฤษฎีกระบวนการมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ (1) เนื้อหาสาระตามแนวคิดแผนขององค์การ และ (2) เนื้อหาสาระตามแนวคิดแผนการให้บริการ ซึ่งการประกอบกันขององค์ประกอบที่สำคัญสองส่วนในข้างต้นนั้น มุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฯ ตามทฤษฎีผลกระทบที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน ที่ส่งผลต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ตามลำดับคือ (1) เนื้อหาสาระตามแนวคิดผลผลิต และ (2) เนื้อหาสาระตามแนวคิดผลลัพธ์

นอกจากนี้ ควรได้มีการนำเอาเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฯ ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแผนงานในข้างต้นไปใช้ประเมินแนวทางการกำหนดและประเมินผลแผนงานและโครงการส่งเสริมการจัดตั้งและพัฒนากิจการสภาองค์กรชุมชนตามพระราชบัญญัติฯ ตามที่บทความนี้ได้เสนอแนวทางไว้

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.2551 ทฤษฎีแผนงาน นโยบายสาธารณะ

* บทความนี้เป็นบทความวิจัยที่ปรับปรุงมาจากรายงานการวิจัย เรื่อง “ทฤษฎีโครงการของพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. 2551” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

** สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อีเมล: anan.nida@gmail.com

Application of Program Theory to Assess Guidelines for Determination and Evaluation of Programs and Projects in Accordance with the Community Organization Council Act B.E. 2551*

Acting Sub Lt. Anan Sittiwattananon**

Abstract

In this research, the application of program theory by Rossi, Freeman, and Lipsey (1999) to the analysis of the substance of the Community Organization Council (COC) Act B.E. 2551 (C.E. 2008) shows that the Act consists of two major components: (1) the substance of the Act in accordance with an organization plan concept; and (2) the substance of the Act in accordance with a service utilization plan concept. These two components aim to build the substance of the COC Act B.E. 2551 in accordance with an impact theory. The expected results would contain two major elements with domino effects as follows: (1) the substance of COC Act B.E. 2551 in accordance with an output concept; and (2) the substance of COC Act B.E. 2551 in accordance with an outcome concept.

Furthermore, the results of the research should improve the performance of the substance of the Act as the results are derived from an analysis employing program theory application to assess guidelines for determining and evaluating the programs and projects of the COC. Also, the guidelines of this research paper may prove beneficial in terms of the development of the COC.

Keywords: Community Organization Council Act B.E.2551, program theory, public policy

* This research paper is developed from the research report "The Program Theory of Community Organization Council Act B.E. 2551", funded by Suan Sunandha Rajabhat University.

** Police Administration Program, Department of Social Sciences, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University.

E-mail: anan.nida@gmail.com

การวิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ.2475 - 2557*

นิตยา โปธินอก**

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาพัฒนาการทางนโยบายที่เกี่ยวกับสิทธิชุมชนในช่วง พ.ศ.2475 - 2557 2) เปรียบเทียบนโยบายเกี่ยวกับสิทธิชุมชนใน 3 ช่วงคือ พ.ศ.2475 - 2539 พ.ศ.2540 - 2549 และ พ.ศ.2550 - 2557 และ 3) เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับสิทธิชุมชนที่เหมาะสมกับประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพจากข้อมูลเอกสารและวิเคราะห์ด้วยวิธีการจำแนกข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ตั้งแต่ พ.ศ.2475 - 2557 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิชุมชนเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดย พ.ศ.2475 - 2539 นโยบายมีลักษณะปิดต่อสิทธิชุมชน ต่อมาช่วง พ.ศ.2540 - 2549 นโยบายได้เปิดโอกาสให้กับสิทธิชุมชนมากขึ้น มีการรับรองสิทธิชุมชนเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญ ส่วนช่วง พ.ศ.2550 - 2557 สิทธิชุมชนได้รับการตอบสนองจากภาครัฐมากขึ้น มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มีประเด็นสิทธิชุมชนในคำแถลงนโยบายรัฐบาล และมีการขับเคลื่อนกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิชุมชนในช่วงนี้ อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนสิทธิชุมชนให้เกิดขึ้นจริงยังขาดความชัดเจน ประเทศไทยควรปรับแนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมีชุมชนเป็นฐานมากขึ้น และควรมีการศึกษาเชิงลึกตามประเภททรัพยากรที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่

คำสำคัญ: สิทธิชุมชน นโยบายสาธารณะ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

* ผู้เขียนบทความนี้ทำการศึกษาขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2555 - 2556 จึงได้กำหนดขอบเขตช่วงเวลาศึกษาไว้ระหว่าง พ.ศ.2475 - 2554 แต่ในบทความนี้ผู้เขียนได้ทำการทบทวนเนื้อหาและปรับบทความให้มีความเป็นปัจจุบันมากขึ้น ขอบเขตในบทความจึงเป็น พ.ศ.2475 - 2557 ทั้งนี้ ไม่กระทบต่อสาระสำคัญและวัตถุประสงค์หลักของการศึกษา

** นักวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า

อีเมล: Nittaya@kpi.ac.th

Public Policy Analysis Relating to Community Rights in Thailand's Natural Resource and Environmental Management from 1932 to 2014

Nittaya Ponok*

Abstract

This article has focuses on three objectives: to review the evolution of community rights in Thailand's natural resource and environmental management policies, 1932-2014; to compare the community rights' policies in this management area during 1932-1996, 1997-2006 and 2007-2014; and to propose alternative policies for the same management area. A qualitative approach examined documented data, scrutinizing them for content classification and analysis which revealed a progressive change in these policies from 1932-2014. While from 1932-1996, the policies were less addressed by the government, the main actor in natural resource and environmental management, community rights' acknowledgement in the 1997 Constitution strengthened their receptivity from 1997-2006. From 2007-2014, community rights were more formally recognized both in the 2007 Constitution and by successive Thai governments. In this period, there was a drive to enact a specific law on community rights. However, mobilization stalled because of a lack of concrete mechanisms. This article proposes a natural resource and environmental policy based on community management. Additionally, the recommendations underscore the advantages of exploring the findings at greater depth, endorsing close observation of specific areas and communities.

Keywords: Community rights, public policy, natural resource management

* Research and Development Office, King Prajadhipok's Institute.

E-mail: Nittaya@kpi.ac.th

การพัฒนาการให้บริการรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.)*

กิตติพงษ์ ชัยกิตติภรณ์**

อุบลวรรณ ภาวกานันท์***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการให้บริการรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) ตามทัศนคติและความต้องการของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอทางเลือกในการพัฒนาการให้บริการรถโดยสารประจำทางของ ขสมก. ที่สอดคล้องกับทัศนคติและความต้องการของประชาชน

การศึกษาในครั้งนี้ จะแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ประเด็นตามโครงสร้างการวิจัย โดยผลการวิจัยพบว่า 1) แผนปฏิบัติงาน มีข้อบกพร่องในส่วนของการกำหนดวัตถุประสงค์โครงการ และพบปัญหาในการนำโครงการไปปฏิบัติและการประเมินผลโครงการ 2) การสำรวจทัศนคติและประเมินความต้องการของผู้ใช้บริการพบว่า โครงการที่ ขสมก. ดำเนินการนั้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ แต่ผู้บริบริการก็ยังคงเห็นว่า การให้บริการควรต้องปรับปรุง โดยเฉพาะความทันเวลา รองลงมาคือ ความถี่/ความต่อเนื่อง สภาพรถ ความครอบคลุม/ทั่วถึงของเส้นทาง ความปลอดภัย และการพัฒนาคุณภาพรถเมล์ฟรี ตามลำดับ 3) การพัฒนาการให้บริการรถโดยสารประจำทาง ต้องนำเอาเทคโนโลยีการระบุตำแหน่ง (GPS) การพัฒนา Application และการใช้ช่องทางพิเศษ (buslane) เข้ามาประยุกต์ใช้ และบูรณาการอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังต้องปรับปรุงเส้นทางรถให้สามารถให้บริการได้อย่างครอบคลุม/ทั่วถึง

คำสำคัญ: การให้บริการรถโดยสารประจำทาง องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ขสมก.

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เรื่อง “การพัฒนาการให้บริการรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) ตามทัศนคติและความต้องการของประชาชน” สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการเชิงกลยุทธ์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกริช เปาอินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ภาวกานันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: pond_hellsgang@hotmail.com

*** คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อีเมล: ubolwanna@gmail.com

Developing the Bus Service of Bangkok Mass Transit Authority (BMTA)*

Kittiphong Chaikittiphorn**

Ubolwanna Pavakanun***

Abstract

The objective of this study is to suggest alternatives for developing the bus service of Bangkok Mass Transit Authority (BMTA) based on a survey of the attitudes and needs of Bangkok residents who use the BMTA's bus service as well as an analysis and evaluation of the bus service action plan. The research consisted of three parts.

First, an analysis was conducted of the action plan and an evaluation was performed of developing the bus service by using effectiveness criteria and documentary research. The study found that the action plan faces difficulties in terms of project planning, project implementation and the evaluation process.

Second, a survey of the attitudes and needs of the people who use the BMTA bus service was conducted. It was found that overall the project is in accordance with the attitudes and needs of people. However, it was found that the bus service should be adjusted and improved in the following areas: (most frequent responses) "travel time and punctuality of bus service" (less frequent responses) "the continuous or frequency of bus service," "the bus is too old," "the comprehensiveness of the bus route," "the safety of bus service," and "the quality of free bus service."

Third, the development of the bus service of BMTA should focus on: (1) using GPS and developing applications for the bus service; (2) developing bus lanes; (3) adjusting bus routes.

Keywords: Bus service, Bangkok Mass Transit Authority

* This article is a part of a Master's degree thesis, Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration.

** Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: porn_hellsgang@hotmail.com

*** Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

E-mail: ubolwanna@gmail.com